

EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

وجوب التثبت من
الأخبار واحترام العلماء

Wujūb al-tathabbut min al-akhbār wa-iḥtirām
al-‘ulamā’

Verificarea știrilor
și respectarea învățaților

Ṣāliḥ al-Fawzān

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Şālih ibn Fawzān ibn ‘Abd Allāh al-Fawzān

Verificarea ştirilor şi respectarea învăţaţilor

وجوب التثبت من الأخبار واحترام
العلماء

Wujūb al-tathabbut min al-akhbār wa-iḥtirām al-‘ulamā’

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid

România · 2026

Titlul original: وجوب التثبت من الأخبار واحترام العلماء

Ediția I

Institutul Tawhid · <https://www.tawhid.ro>

Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project, text 'uthmānī, licență Creative Commons Attribution 3.0 (CC BY 3.0). Textul arab este reprodus fără modificări. <https://tanzil.net> · <https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/>

Detaliu de legătură de carte · India, secolul al XVII-lea. The Metropolitan Museum of Art, 55.121.10.45 · CC0 / domeniul public.

Cuprins

1	Teama de Allah și păstrarea credinței	1
	Sensul temerii de Allah	3
	Explicația lui Ibn Mas'ūd despre taqwā	4
	Teama de Allah potrivit putinței	4
	Grija pentru cauzele unui sfârșit bun	5
2	Ținerea de Cartea lui Allah și de Sunna	7
	Chemarea la ținerea de Legea lui Allah și de Cartea Sa	7
	Obligația de a fi uniți în ținerea de Carte și de Sunna	9
	Porunca de a îndrepta credința	10
	Urmarea Cărții și a Sunnei este calea unității	12
	Prilejul revelării cuvintelor „Amintiți-vă de binefacerea lui Allah asupra voastră”	14
	Stăruința unor evrei de a stârni tulburare între musulmani . . .	14
	Stăruința dușmanilor de a dezbină comunitatea musulmanilor .	16
3	Temeliile unității și prima cauză a dezbinării	17
	Lucrurile prin care musulmanii dobândesc unitate, putere și înțelegere	17
	Țara aceasta este țara monoteismului curat	19
	Îndreptarea lipsurilor și a defectelor din societatea noastră . . .	20
	Cauzele dezbinării	20
	Prima cauză: abaterea de la metodologia înaintașilor	20
	Primejdia metodologiilor importate care contrazic Cartea și Sunna	21
	Înmulțirea metodologiilor este o cauză a dezbinării	22
4	Verificarea știrilor și a relatărilor	24
	A doua cauză a dezbinării	24
	Ascultarea minciunilor și a celor asemenea lor	24
	Chestiunile neclare despre siguranță, teamă, război și pace se încredințează conducătorilor și celor cu putere de decizie	25
	Prilejul revelării cuvintelor „Dacă un om nelegiuit vă aduce o veste”	26
	Obligația verificării	27
	Definiția omului nelegiuit potrivit Ahl al-Sunna	27

Grija învățaților pentru verificarea și acceptarea relatărilor . . .	28
Prilejul revelării cuvintelor „Când porniți pe calea lui Allah” . .	30
O regulă: evitarea grabei și judecarea după ceea ce este vădit . .	32
5 Ocrotirea vieții și a onoarei musulmanilor	35
Urmările grabei asupra vieții și onoarei oamenilor	35
Exemplul mării calomnii	35
A treia cauză a dezbinării	39
Defăimarea musulmanului și bănuiala rea despre el	39
Definiția bârfei	41
Definiția răspândirii vorbelor pentru a stârni vrajbă	42
Efectele și pagubele răspândirii vorbelor	43
6 Ruperea legăturilor și apărarea onoarei fratelui	46
A patra cauză a dezbinării	46
Ruperea legăturilor între musulmani	46
Regula privind necredinciosul și asociatorul	46
Regula privind musulmanul păcătos	47
Ruperea legăturii cu un credincios statornic	48
Întâmplări din viața Profetului care cuprind lecții și	
învățăminte	49
Apărarea onoarei musulmanului: povestea lui Ka'b ibn Mālik și	
rămânerea sa în urmă la Tabūk	49
7 Respectarea învățaților	53
Versete din Cartea lui Allah care arată primejdia atacării	
învățaților	53
Măreția poziției învățaților și primejdia atacării onoarei lor . . .	56
Felul corect de a ne purta cu învățații când socotim că au	
greșit	58
Urmările pierderii învățaților	58
Starea comunității când își pierde învățații	62
Oamenii cultivați și cei entuziaști nu îi înlocuiesc pe învățați . .	63
Surse și referințe	64
Indice	65

Teama de Allah și păstrarea credinței

مقدمة

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător. Toată lauda Îi aparține lui Allah, Stăpânul lumilor. Allah să reverse binecuvântare, pace și binefacere asupra robului și Trimisului Său, ultimul dintre profeții și trimișii Săi, Profetul nostru Muḥammad, trimis ca îndurare pentru lumi, asupra familiei sale, companionilor săi, soțiilor sale bune și curate, asupra celor din generația următoare și asupra tuturor celor care urmează călăuzirea și pașii lor până în Ziua Judecății. Acestea fiind spuse: Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, spune:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا

ج

وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ

قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ

ف

مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ

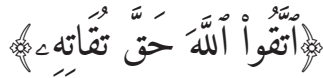
وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْمُفْلِحُونَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا
 جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ يَوْمَ تَبْيَضُّ
 وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ ﴿١٠٦﴾

O, voi cei care credeți! Temeți-vă de Allah așa cum se cuvine să vă temeți de El și să nu muriți decât musulmani! Țineți-vă cu toții de frânghia lui Allah și nu vă dezbinați! Amintiți-vă de binefacerea lui Allah asupra voastră: erați dușmani, iar El v-a unit inimile, astfel încât, prin binefacerea Lui, ați devenit frați. Erați pe marginea unei prăpăstii de Foc, iar El v-a salvat din ea. Astfel vă lămurește Allah semnele Sale, pentru ca voi să fiți călăuziți. Să existe dintre voi o comunitate care cheamă la bine, poruncește ceea ce este drept și oprește ceea ce este rău. Aceștia sunt cei care izbândesc. Nu fiți asemenea celor care s-au dezbinat și s-au învrăjbit după ce le-au venit dovezile limpezi! Aceia vor avea parte de o pedeapsă cumplită, în Ziua în care unele fețe se vor lumina, iar altele se vor întuneca.¹

Coran 3:102–106 · Fragment coranic

În aceste versete nobile, Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, le poruncește robilor Săi credincioși — ei sunt cei care Îi împlinesc poruncile și Îi ascultă chemarea:

1 Sura Āl ‘Imrān, versetele 102–106.

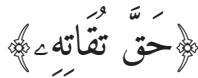
*Temeți-vă de Allah așa cum se cuvine să vă temeți de El!*²

Coran 3:102 · Fragment coranic

Sensul temerii de Allah

În limbă, taqwā înseamnă să pui între tine și ceea ce vrei să te ferești o apărare și un obstacol care să te despartă de acel lucru. Omul își ia haine pentru a se feri de frig și de căldură, îmbracă armura pentru a se feri de săgețile dușmanilor, ridică fortificații pentru a se apăra de uneltirile lor și își pune încălțăminte ca să-și protejeze picioarele de pământul încins, de spini și de rănila mersului desculț. Cine face aceasta se apără de primejdiile respective. Însă teama de Allah nu se împlinește prin haine, fortificații, arme ori oștiri. Ea se împlinește prin ascultarea Lui, prin îndeplinirea poruncilor Lui și prin evitarea celor pe care El le-a oprit.

A te teme de Allah înseamnă să îndeplinești ceea ce Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, ți-a poruncit, nădăjduind la răsplata Lui, și să lași neascultarea de El, temându-te de pedeapsa Lui.

*Așa cum se cuvine să vă temeți de El!*³

Coran 3:102 · Fragment coranic

Înțelesul acestor cuvinte este ca omul să nu lase neîmplinit nimic din ceea ce Allah i-a poruncit și să nu săvârșească nimic din ceea ce El i-a oprit, ferindu-se de toate cele interzise.

2 Sura Āl 'Imrān, versetul 102.

3 Sura Āl 'Imrān, versetul 102.

Explicația lui Ibn Mas‘ūd despre taqwā

De aceea, ‘Abd Allāh ibn Mas‘ūd — Allah să fie mulțumit de el — a explicat:

اتقوا الله حق تقاته: أن يطاع فلا يعصى، وأن يذكر فلا ينسى، وأن يشكر فلا يكفر

„Temeți-vă de Allah așa cum se cuvine să vă temeți de El”: să fie ascultat și să nu fie nesocotit; să fie pomenit și să nu fie uitat; să I se mulțumească și să nu fie întâmpinat cu nerecunoștință.

Ibn Mas‘ūd

Lanțul de transmitere este autentic, iar relatarea se oprește la el, fiind mawqūf. Au transmis-o Ibn Mardawayh, Ibn Abī Ḥātim în comentariul său și al-Ḥākim în al-Mustadrak, 2/294, ca relatare mawqūf, fără a o ridica la Profet. Ibn Kathīr — Allah să aibă milă de el — a spus: „Mai probabil este că se oprește la companion.” A se vedea Zād al-masīr de Ibn al-Jawzī, 1/431, la sura Āl ‘Imrān, și Ibn Kathīr, 1/396. Cine face aceasta se teme de Allah așa cum se cuvine.

Teama de Allah potrivit putinței

Totuși, nimeni nu va putea împlini aceasta în mod deplin: să îndeplinească fiecare poruncă a lui Allah fără a lăsa ceva și să evite tot ceea ce El a oprit. De aceea, înțelegerea acestui verset le-a fost dificilă unora dintre companionii. Atunci Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a revelat:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾

*Temeți-vă, așadar, de Allah atâta cât puteți!*⁴

Coran 64:16 · Fragment coranic

4 Sura al-Taghābun, versetul 16.

Acest verset a lămurit cuvintele Sale:

﴿اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾

*Temeți-vă de Allah așa cum se cuvine să vă temeți de El!*⁵

Coran 3:102 · Fragment coranic

Dacă omul îndeplinește poruncile lui Allah și se ferește de cele oprite atât cât poate, Allah îi iartă ceea ce depășește puțința lui. Allah nu împovărează niciun suflet peste puterea sa. Aceasta ține de îndurarea Sa față de robii Săi: nu îi împovărează cu ceea ce nu pot duce.

Când omul se străduiește după puterile sale să-L asculte pe Allah, Cel Puternic și Măreț, și să evite cele oprite de El, Allah îi iartă ceea ce nu poate împlini. De aceea, Trimisul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a spus:

إذا أمرتكم بأمر فأتوا منه ما استطعتم، وما نهيتكم عنه
فاجتنبوه

*Când vă poruncesc un lucru, împliniți-l atât cât puteți; iar de ceea ce vă opresc, feriți-vă!*⁶

Al-Bukhārī, 4/7288; Muslim, vol. 3, partea 9, pp. 100–101.

Omul împlinește poruncile în limita puținței sale. În privința interdicțiilor, el le evită pe toate, căci abținerea îi este ușoară.

Grija pentru cauzele unui sfârșit bun

﴿وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾

*Să nu muriți decât musulmani!*⁷

Coran 3:102 · Fragment coranic

5 Sura Āl ‘Imrān, versetul 102.

6 Al-Bukhārī, Cartea tinerii de Carte și de Sunna, 6858; Muslim, Pelerinajul, 1337; al-Tirmidhī, Știința, 2679; al-Nasā’ī, Ritualurile pelerinajului, 2619; Ibn Mājah, Introducerea, 2; Aḥmad, 2/508.

7 Sura Āl ‘Imrān, versetul 102.

Aceasta este porunca lui Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul: credinciosul să nu moară decât musulman, ținându-se de religia sa.

Poate omul să hotărască să moară musulman sau aceasta se află în mâna lui Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul? Se află în mâna lui Allah. Însă sensul cuvintelor „*să nu muriți decât musulmani*” este: rămâneți statornici în credință și în Islam! Cine rămâne statornic în credință și în Islam împlinește cauza prin care Allah, Cel Slăvit și Preaînalt, îi dăruiește un sfârșit bun. Căci omul moare în starea în care a trăit.⁸

Acesta este un îndemn ca omul să se țină de religia sa și să stăruie cu răbdare în ea, pentru ca moartea să nu-l găsească în păcate și să aibă astfel un sfârșit rău. Omului i se încheie viața în starea în care a trăit.

Cel care a trăit în ascultare și în iubirea lui Allah și a Trimisului Său a împlinit cauza unui sfârșit bun.

Cel care a săvârșit păcate și încălcări a împlinit cauza unui sfârșit rău. Omul să se ferească de aceasta!

8 Sura Āl ‘Imrān, versetul 102.

2 Ținerea de Cartea lui Allah și de Sunna

الاعتصام بالكتاب والسنة

Chemarea la ținerea de Legea lui Allah și de Cartea Sa
Apoi Allah Preaînaltul spune:

﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾

*Țineți-vă cu toții de frânghia lui Allah!*⁹

Coran 3:103 · Fragment coranic

Aceasta este porunca lui Allah pentru noi: să ne ținem de frânghia Lui, adică să ne ținem de Legea Sa.

Frânghia lui Allah este Coranul. Prin ea se înțelege și Islamul, precum și legământul. Aici, frânghia lui Allah înseamnă Islamul, Coranul și urmarea Trimisului — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace.

9 Sura Āl ‘Imrān, versetul 103.

Cine se ține de ea se salvează, asemenea celui aflat în adâncul apei, pe punctul de a se îneca: atunci când apucă frânghia care îl salvează, împlinește cauza salvării. La fel, dacă ne ținem de frânghia lui Allah în viața noastră și în mijlocul încercărilor și relelor, ne salvăm. Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a spus:

فإنه من يعش منكم فسيرى اختلافا كثيرا، فعليكم
بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي،
تمسكوا بها وعضوا عليها بالنواجذ، وإياكم ومحدثات
الأمر

*Cine dintre voi va trăi va vedea multe neînțelegeri. Țineți-vă, așadar, de Sunna mea și de sunna califilor drept călăuziți de după mine! Țineți-vă de ea și prindeți-o cu masele! Feriți-vă de lucrurile nou introduse!*¹⁰

Abū Dāwūd, 5/460; al-Tirmidhī, 5/2676, care a spus: „Hadith bun și autentic”; Aḥmad, 4/126–127; Ibn Mājah, 1/43.

وأخبر صلى الله عليه وسلم أنها ستكون فتن . قالوا : وما
المخرج منها يا رسول الله ؟ . قال : (كتاب الله) .

*El — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a vestit că vor exista tulburări. Ei au întrebat: „Cum putem ieși din ele, Trimis al lui Allah?” El a răspuns: „Prin Cartea lui Allah.”*¹¹

Al-Tirmidhī, nr. 2906; el semnalează un lanț de transmitere necunoscut și critici asupra lui al-Ḥārith.

10 Abū Dāwūd, Sunna, 4607; al-Dārimī, Introducerea, 95.

11 Al-Tirmidhī, Meritele Coranului, 2906; Aḥmad, 1/91; al-Dārimī, Meritele Coranului, 3331.

وقال صلى الله عليه وسلم : (إني تارك فيكم ما إن
تمسكتم به لن تضلوا بعدي - كتاب الله وسنتي) . هذا
هو جبل الله .

*El — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a spus:
„Vă las ceva de care, dacă vă țineți, nu veți rătăci după mine:
Cartea lui Allah și Sunna mea.” Imamul Mālik a relatat aceasta
în al-Muwaṭṭa’, 2/3/899, iar al-Ḥākim în al-Mustadrak, 1/93,
spunând: „Lanțul său este autentic.” Al-Albānī l-a menționat în
al-Ṣaḥīḥa, 4/1761. Aceasta este frânghia lui Allah.
Mālik; al-Ḥākim; al-Albānī*

Obligația de a fi uniți în ținerea de Carte și de Sunna

Observați cuvântul „*cu toții*”? Allah ne cere să fim uniți în jurul Cărții Sale, care să ne fie călăuza și îndrumarul după care mergem, să lăsăm patimile, abaterile și opiniile și să ne ținem împreună de frânghia lui Allah, Cel Puternic și Măreț. Întreaga comunitate a musulmanilor se raportează la un singur lucru: Cartea lui Allah.

ولهذا يقول صلى الله عليه وسلم : (إن الله يرضى لكم
ثلاثاً ويكره لكم ثلاثاً، يرضى لكم أن تعبدوه ولا
تشرکوا به شيئاً وأن تعتصموا بحبل الله جميعاً ولا
تفرقوا، وأن تناصحوا من ولاه الله أمركم . ويكره لكم
ثلاثاً - القيل والقال - وكثره السؤال وإضاعة المال) .

De aceea, el — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — spune: „Allah este mulțumit pentru voi de trei lucruri și urăște pentru voi trei lucruri. Este mulțumit să-L adorați fără să-I asociați nimic, să vă țineți cu toții de frânghia lui Allah fără să vă dezbinați și să-i sfătuiți cu sinceritate pe cei cărora Allah le-a încredințat conducerea voastră. El urăște pentru voi trei lucruri: vorbele fără teme, întrebările multe și risipirea averii.” Relatat de Muslim, 4/12/10, imamul Aḥmad, 16/8703, în ediția îngrijită de Aḥmad Shākir, și Mālik în al-Muwaṭṭaʿ, 2/20/990.¹²

Muslim; Aḥmad; Mālik

Porunca de a îndrepta credința

Acestea sunt cele trei lucruri pe care Allah le urăște pentru noi. Cuvintele sale — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace —:

أن تعبدوه ولا تشرکوا به شيئاً

Să-L adorați fără să-I asociați nimic¹³

Fragment din relatarea precedentă

¹² Muslim, Judecățile, 1715; Aḥmad, 2/367; Mālik, al-Jāmiʿ, 1863.

¹³ Muslim, Judecățile, 1715; Aḥmad, 2/367; Mālik, al-Jāmiʿ, 1863.

cuprind îndreptarea credinței, curățind-o de asocieri, inovații și superstiții pentru care Allah nu a trimis nicio dovadă. Să nu existe alte metodologii decât Cartea și Sunna, alte căi ori autorități urmate în afara Cărții și Sunnei. Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, spune:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى

الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ

وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ

وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾

O, voi cei care credeți! Ascultați de Allah, ascultați de Trimis și de cei dintre voi cărora le-a fost încredințată autoritatea! Dacă vă certați asupra unui lucru, întoarceți-l la Allah și la Trimis, dacă aveți credință în Allah și în Ziua de Apoi. Aceasta este mai bine și are un sfârșit mai bun.¹⁴

Coran 4:59

Ne întoarcem la Cartea lui Allah și la Sunna Trimisului Său, la amândouă ne raportăm și de la ele pornim.

14 Sura al-Nisā', versetul 59.

Urmarea Cărtii și a Sunnei este calea unității

Aceasta ne apără de neînțelegere și dezbinare. Dacă introducem metodologii, căi și practici care contrazic Cartea și Sunna, pierim. Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, spune:

﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ﴾

*Aceasta este calea Mea cea dreaptă: urmați-o! Nu urmați căile care vă despart de calea Lui! Aceasta v-a poruncit El, pentru ca voi să vă temeți de El.*¹⁵

Coran 6:153

15 Sura al-An'ām, versetul 153.

وقد خطَّ النبي صلى الله عليه وسلم خطًّا مستقيماً وخط
عن يمينه وشماله خطوطاً معوجة - وقال للمستقيم هذا
سبيل الله . وقال للمعوجة هذه سُبُل وعلى كل سبيل
منها شيطان يدعو الناس إليها . هذا توضيح من النبي
صلى الله عليه وسلم لهذه الآيات الكريمة وبيان واضح أن
من ترك الاعتصام بكتاب الله فإنه يذهب مع الشيطان
ومع الطرق المعوجة .

Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a trasat o linie dreaptă, apoi, la dreapta și la stânga ei, linii strâmbe. Despre cea dreaptă a spus: „Aceasta este calea lui Allah.” Despre cele strâmbe a spus: „Acestea sunt căi, iar pe fiecare dintre ele se află un diavol care îi cheamă pe oameni la ea.” Aceasta este explicația Profetului — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — pentru aceste versete nobile și o lămurire limpede: cine părăsește ținerea de Cartea lui Allah merge cu diavolul și pe căile strâmbe.¹⁶

Relatarea liniilor trasate

16 Aḥmad, 1/435; al-Dārimī, Introducerea, 202.

Prilejul revelării cuvintelor „Amintiți-vă de binefacerea lui Allah asupra voastră”

Allah Preaînaltul spune:

﴿وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾

*Amintiți-vă de binefacerea lui Allah asupra voastră: erați dușmani, iar El v-a unit inimile, astfel încât, prin binefacerea Lui, ați devenit frați.*¹⁷¹⁸

Coran 3:103 • Fragment coranic

Acest verset a fost revelat în legătură cu un incident petrecut între anșări, în urma uneltirilor unor evrei. Înainte de emigrarea Trimisului — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — la Medina, între anșări se purtau războaie cumplete. Între al-Aws și al-Khazraj avusese loc războiul Bu‘āth, care durase mai bine de o sută de ani, deși erau rude și locuiau în același ținut.

Când Trimisul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a emigrat la ei și au crezut în Allah și în Trimisul Său, războiul s-a stins. Au devenit frați care se iubeau și îi puneau pe ceilalți înaintea lor, chiar dacă ei înșiși duceau lipsă. Se adunau și vorbeau cu prietenie.

Stăruința unor evrei de a stârni tulburare între musulmani

Văzând aceasta, evreii s-au mâniat. Un diavol dintre ei a venit și s-a așezat între anșarii care discutau. A început să le amintească războaiele și răzbunările din vremea ignoranței și să recite poeziile de insultă și ocară pe care le rostiseră unii împotriva altora.

17 Sura Āl ‘Imrān, versetul 103.

18 Sura Āl ‘Imrān, versetul 103.

Atunci tulburarea a început să se strecoare între anșari din pricina celui evreu, care le stârnise mândria păgână. Au apărut resentimente între ei. Cele două triburi s-au ridicat unul împotriva celuilalt, au cerut armele și și-au dat întâlnire a doua zi în al-Ḥarra. Aflând aceasta, Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a venit, s-a așezat între ei și a spus:

أَبْدَعُوا الْجَاهِلِيَّةَ وَأَنَا بَيْنَ أَظْهَرِكُمْ

Vă chemați la solidaritatea păgână în timp ce eu mă aflu printre voi?

Relatare din comentariul versetului

Apoi Allah Preaînaltul a revelat:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۖ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا
 وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۚ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ
 وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ
 قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ
 مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۚ
 لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٧﴾

O, voi cei care credeți! Temeți-vă de Allah așa cum se cuvine să vă temeți de El și să nu muriți decât musulmani! Țineți-vă cu toții de frânghia lui Allah și nu vă dezbinați! Amintiți-vă de binefacerea lui Allah asupra voastră: erați dușmani, iar El v-a unit inimile, astfel încât, prin binefacerea Lui, ați devenit frați.

*Erați pe marginea unei prăpăstii de Foc, iar El v-a salvat din ea. Astfel vă lămurește Allah semnele Sale, pentru ca voi să fiți călăuziți.*¹⁹

Coran 3:102–103

Atunci Allah a îndepărtat ura și dușmănia din inimile anșărilor. S-au ridicat, s-au salutat și s-au îmbrățișat. A dispărut ceea ce stârnise acel evreu între ei.

Stăruința dușmanilor de a dezbinda comunitatea musulmanilor

Priviți, robi ai lui Allah, ce ne fac dușmanii, în trecut și astăzi! Ei vor să ne dezbine comunitatea, să ne împrăștie și să ne împiedice să fim uniți în jurul Cărții lui Allah și al Sunnei Trimisului Său — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace.

Aceasta ne doresc dușmanii.

Incidentul despre care ați auzit câte ceva, precum și versetele revelate de Allah în legătură cu el, sunt o lecție pentru noi: dușmanilor le provoacă mânie faptul că suntem uniți în jurul Cărții lui Allah și al Sunnei Trimisului Său — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace.

Dușmanii încearcă să semene între noi ură și dușmănie, să ne dezbine comunitatea, să ne împrăștie și să readucă între noi orgoliul păgân. Să ne ferim de aceasta! De aceea, Allah Preaînaltul spune:

﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾

*Țineți-vă cu toții de frânghia lui Allah și nu vă dezbinați!*²⁰

Coran 3:103 · Fragment coranic

Dezbinarea este un rău, o nenorocire și o tulburare. Acest rău nu poate fi înlăturat decât prin întoarcerea la Cartea lui Allah și la Sunna Trimisului Său — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace.

19 Sura Âl ‘Imrân, versetele 102–103.

20 Sura Âl ‘Imrân, versetul 103.

3 Temeliile unității și prima cauză a dezbinării

أسباب التفرق

Lucrurile prin care musulmanii dobândesc unitate, putere și înțelegere

În hadithul pe care l-ați auzit se află cuvintele sale — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace:

أَنْ تَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَأَنْ تَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ
اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفْرُقُوا، وَأَنْ تَتَّصِحُوا مِنْ وِلَاةِ اللَّهِ أَمْرَكُمْ

Să-L adorați pe Allah fără să-I asociați nimic, să vă țineți cu toții de frânghia lui Allah fără să vă dezbinați și să-i sfătuiți cu sinceritate pe cei cărora Allah le-a încredințat conducerea voastră.²¹

Relatarea citată anterior

În acest hadith, el — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — ne-a poruncit trei lucruri:

Unitatea credinței, prin cuvintele:

أَنْ تَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

Să-L adorați pe Allah fără să-I asociați nimic.²²

Fragment din relatarea precedentă

21 Muslim, Judecățile, 1715; Aḥmad, 2/367; Mālik, al-Jāmiʿ, 1863.

22 Muslim, Judecățile, 1715; Aḥmad, 2/367; Mālik, al-Jāmiʿ, 1863.

Unitatea autorității și a sursei la care ne întoarcem pentru rezolvarea problemelor noastre, prin cuvintele:

﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾

Țineți-vă cu toții de frânghia lui Allah și nu vă dezbinați!²³

Coran 3:103 · Fragment coranic

Unitatea conducerii, prin cuvintele:

وَأَنْ تَتَّصِحُوا مِنْ وَلاهِ اللَّهِ أَمْرَكُمْ

Să-i sfătuiți cu sinceritate pe cei cărora Allah le-a încredințat conducerea voastră.²⁴

Fragment din relatarea precedentă

El — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a spus:

الدين النصيحة، الدين النصيحة، الدين النصيحة، قلنا لمن
يا رسول الله؟ قال: لله ولكتابه ولرسوله ولأئمة المسلمين
وعامتهم

„Religia este sinceritate și sfat bun. Religia este sinceritate și sfat bun. Religia este sinceritate și sfat bun.” Am întrebat: „Față de cine, Trimis al lui Allah?” El a răspuns: „Față de Allah, de Cartea Sa, de Trimisul Său, de conducătorii musulmanilor și de oamenii lor de rând.”²⁵

Muslim, 1/2/37; Abū Dāwūd, 5/4944; al-Nasā'ī, 7/4197–4198, p. 156;

Aḥmad, 4/102, de la Tamīm al-Dārī — Allah să fie mulțumit de el.

23 Sura Āl ‘Imrān, versetul 103.

24 Muslim, Judecățile, 1715; Aḥmad, 2/367; Mālik, al-Jāmi‘, 1863.

25 Muslim, Credința, 55; al-Nasā'ī, Legământul, 4197; Abū Dāwūd, Buna purtare, 4944; Aḥmad, 4/102.

Aceasta cuprinde sfătuirea sinceră a conducătorilor și ascultarea de ei în ceea ce este drept, după cum Allah Preaînaltul spune:

﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾

*Ascultați de Allah, ascultați de Trimis și de cei dintre voi cărora le-a fost încredințată autoritatea!*²⁶

Coran 4:59 · Fragment coranic

Prin acestea se dobândesc unitatea, înțelegerea și puterea musulmanilor.

Dacă musulmanii adună aceste trei lucruri — unitatea credinței, unitatea sursei și unitatea conducerii —, au adunat tot binele. Slavă lui Allah, aceste trei lucruri sunt acum reunite la noi. Credința noastră este credința monoteismului: mărturisirea că nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah și că Muḥammad este Trimisul lui Allah.

Țara aceasta este țara monoteismului curat

Este credința monoteismului curat. Slavă lui Allah, la noi nu se află manifestările asocierii întâlnite în alte țări. Țara noastră este țara monoteismului, a credinței și a chemării la Allah, așa cum a fost în vremea Profetului — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — și cum continuă să fie, cu voia lui Allah.

Avem și unitatea sursei: Cartea lui Allah și Sunna Trimisului nostru — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace. Slavă lui Allah, judecăm după Cartea Sa și după Sunna Trimisului Său în cele mici și în cele mari, aplicăm pedepsele prescrise și împlinim poruncirea binelui și oprirea răului; pedepsele prescrise sunt executate. Aceasta este o mare binefacere de la Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul.

Slavă lui Allah, conducerea noastră este musulmană și s-a întemeiat pe Carte, pe Sunna și pe chemarea la Allah, Cel Puternic și Măreț. Nu spun că am ajuns desăvârșiți din toate punctele de vedere.

²⁶ Sura al-Nisā', versetul 59.

Îndreptarea lipsurilor și a defectelor din societatea noastră

Avem lipsuri și defecte, însă ele pot fi îndreptate prin cooperare în bine și în teama de Allah, prin întoarcerea la Cartea lui Allah și la Sunna Trimisului Său — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — și prin sfătuire sinceră, punând în practică vorbele sale:

الدين النصيحة، قلنا لمن يا رسول الله؟ قال: لله ولكتابه
ولرسوله ولأئمة المسلمين وعامتهم

„Religia este sinceritate și sfat bun.” Am întrebat: „Față de cine, Trimis al lui Allah?” El a răspuns: „Față de Allah, de Cartea Sa, de Trimisul Său, de conducătorii musulmanilor și de oamenii lor de rând.”²⁷

Relatarea citată anterior

Aceasta înseamnă să ne ținem de această binefacere, să-I mulțumim lui Allah pentru ea, să lucrăm la păstrarea și sporirea ei și să-i îndreptăm defectele prin mijloacele corecte și sănătoase de tratare spre care ne-a îndrumat Profetul nostru — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace. Aceasta este o mare binefacere: să o păstrăm! Dacă nu ne ținem de ea și nu ne îngrijim de ea, ne va scăpa din mâini.

Cauzele dezbinării

Prima cauză: abaterea de la metodologia înaintașilor

Dezbinarea are multe cauze. Printre cele mai însemnate se află:

În primul rând, abaterea de la metodologia înaintașilor: companionii Trimisului lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — și cei care i-au urmat. Înaintașii au o metodologie după care merg: în credință, în chemarea la Allah, în poruncirea binelui și oprirea răului și în judecarea pricinilor dintre oameni. Toată această metodologie este unită în jurul

27 Muslim, Credința, 55; al-Nasā'ī, Legământul, 4197; Abū Dāwūd, Buna purtare, 4944; Aḥmad, 4/102.

Cărții lui Allah și al Sunnei Trimisului nostru — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace.

Slavă lui Allah, țara aceasta a urmat metodologia respectivă, lucru cunoscut de cei de aproape și de departe, pe care numai un om încăpățânat îl neagă. Țara aceasta mergea pe o cale sănătoasă, metodologia înaintașilor drepecți în credință, în chemarea la Allah, Cel Puternic și Măreț, în poruncirea binelui și oprirea răului și în judecarea pricinilor dintre oameni după ceea ce Allah a revelat. Toate acestea se află și continuă să se afle în această țară, slavă lui Allah. Numai un om încăpățânat neagă aceasta.

Primejdia metodologiilor importate care contrazic Cartea și Sunna

Dacă însă renegăm metodologia înaintașilor noștri drepecți și importăm metodologii de ici și de colo, ne dezbinăm. Fiecare grup ajunge să aibă o metodologie opusă celei a altui grup și fiecare îl socotește greșit pe celălalt.

De ce aceasta, robi ai lui Allah? Nu suntem o singură comunitate?

Nu este Islamul religia noastră? Nu este metodologia noastră cea a Trimisului — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — și a companionilor săi? Nu sunt dovada, sursa și reperul nostru Cartea lui Allah și Sunna Trimisului Său?

Atunci de ce să importăm principii și metodologii de ici și de colo, când datoria noastră este să ducem metodologia sănătoasă pe care o urmăm în țările lumii? Allah Preaînaltul spune:

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾

*Voi sunteți cea mai bună comunitate ivită pentru oameni:
porunciți ceea ce este drept, opriți ceea ce este rău și credeți în
Allah.*²⁸

Coran 3:110 • Fragment coranic

Înmulțirea metodelor este o cauză a dezbinării

Dacă ne dezbinăm, îi mulțumim pe dușmanii noștri. Allah
Preaslăvitul spune:

﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي
شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾^ج

*Cu cei care și-au dezbinat religia și au devenit secte tu nu ai
nicio legătură. Judecata lor Îi revine lui Allah, apoi El îi va
înștiința despre ceea ce făceau.*²⁹

Coran 6:159

El mai spune:

28 Sura Āl ‘Imrān, versetul 110.

29 Sura al-An‘ām, versetul 159.

﴿فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُونَ﴾

*Însă ei și-au împărțit religia între ei în secte, fiecare grup
bucurându-se de ceea ce are.*³⁰

Coran 23:53

Allah nu este mulțumit pentru noi de aceasta, nici Trimisul nostru — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — nu este mulțumit de ea, nici înaintașii noștri dreپți și imamii noștri nu sunt mulțumiți de ea.

Nouă nu ni se cuvine decât să fim o singură comunitate, ținându-ne de Cartea lui Allah și de Sunna Trimisului Său — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace. Grupările islamice din afara țării noastre s-au dezbinat. Să nu se întindă această dezbinare până la noi, să nu intre în țara noastră, să nu ne strice tineretul și să nu îndepărteze binefacerea în care trăim!

30 Sura al-Mu'minūn, versetul 53.

4 Verificarea știrilor și a relatărilor

وجوب التثبت

A doua cauză a dezbinării

Ascultarea minciunilor și a celor asemenea lor

În al doilea rând, printre cauzele dezbinării și neînțelegerii se află ascultarea minciunilor, a denunțurilor răuvoitoare, a zvonurilor alarmiste și a vorbelor răspândite între noi de cei slabi în credință, de ipocriți ori de oamenii cu scopuri ascunse, care nu ne vor uniți pe o singură credință și pe o singură religie.

Datoria noastră este să verificăm și să nu ne grăbim. Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, ne-a poruncit să verificăm chestiunile care privesc comunitatea în ansamblu. În problemele păcii, războiului și treburilor generale, El a stabilit ca reper conducătorii și, în mod special, învățații. Nu le este îngăduit indivizilor să intervină în aceste chestiuni, fiindcă aceasta împrăștie efortul, distruge unitatea și le deschide calea celor cu interese ascunse, care așteaptă ca musulmanii să sufere nenorociri.

Există lucruri care țin de competența conducătorilor și a învățaților comunității. Indivizii nu trebuie să intervină în ele, fiindcă nu intră în atribuțiile lor. Dacă fiecare se amestecă, ele sunt stricate.

Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, spune:

﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ أَلْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ ۖ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلَّهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ۚ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾

*Când le vine o veste despre siguranță ori teamă, ei o răspândesc. Dacă ar fi întors-o la Trimis și la cei dintre ei cărora le-a fost încredințată autoritatea, cei capabili să o cerceteze ar fi aflat-o de la ei. Dacă nu ar fi fost harul și îndurarea lui Allah asupra voastră, l-ați fi urmat pe diavol, în afară de puțini.*³¹

Coran 4:83

Chestiunile neclare despre siguranță, teamă, război și pace se încredințează conducătorilor și celor cu putere de decizie

Siguranța, teama, războiul, pacea și tratatele țin de competența conducătorilor musulmanilor și a celor cu putere de decizie. Ei le studiază și se ocupă de ele, având competența necesară, slavă lui Allah. Dacă însă aceste lucruri devin deschise oricui și fiecare se amestecă, treburile se strică, gândurile se tulbură, oamenii sunt preocupați unii de alții și se pierde încrederea între musulmani, între conducător și supuși, între persoane și grupuri. Acestea ajung să le acapareze preocupările, fără ca la sfârșit să obțină ceva. Tocmai aceasta doresc dușmanii.

De asemenea, Allah, Cel Slăvit și Preaînalt, ne-a poruncit să verificăm când ne parvine ceva despre un grup, un trib ori o parte

31 Sura al-Nisā', versetul 83.

dintre musulmani. Dacă auzim o veste rea care ar presupune lupta împotriva aceluia grup, Allah ne-a poruncit să nu ne grăbim înainte de a verifica.

Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, spune:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن
تَصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾

*O, voi cei care credeți! Dacă un om nelegiuit vă aduce o veste, cercetați-o cu grijă, ca să nu loviți un neam din neștiință și apoi să vă căiți pentru ceea ce ați făcut.*³²

Coran 49:6

Adică: dacă vă parvine o veste că un grup, un neam, un trib ori o categorie de oameni a săvârșit ceva pentru care merită să se lupte împotriva lui, nu vă pripiti, nu le declarați război și nu-i atacați până nu vă asigurați că vestea este adevărată.

Prilejul revelării cuvintelor „Dacă un om nelegiuit vă aduce o veste”

Prilejul revelării cuvintelor lui Allah Preaînaltul:

﴿إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ﴾

*Dacă un om nelegiuit vă aduce o veste*³³

Coran 49:6 · Fragment coranic

este, după cum au menționat eruditul Ibn Kathīr — Allah să aibă milă de el — și alții, incidentul cu Banū al-Mușṭaliq. Era un trib care intrase în Islam. Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — le-a trimis pe cineva să le strângă zakātul, ca și celorlalți musulmani. A venit însă vestea că tribul ar fi refuzat zakātul și predarea lui reprezentantului Trimisului. Trimisul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — nu

32 Sura al-Ḥujurāt, versetul 6.

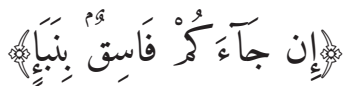
33 Sura al-Ḥujurāt, versetul 6.

s-a grăbit și nu a atacat acel neam, până când Allah a revelat acest verset.

Apoi conducătorul tribului a venit la Trimisul lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — cu explicații, arătând că reprezentantul lui nu ajunsese la ei și că îl așteptaseră prea mult. Allah, Cel Slăvit și Preaînalt, l-a ferit pe Profetul Său de grabă și de atacarea unor oameni care nu aveau nicio vină. Cel trimis nu ajunsese la ei dintr-un motiv pe care Allah îl știe mai bine. Ei nu refuzaseră zakâtul și nu încălcaseră porunca lui Allah și a Trimisului Său. Versetul nu se limitează la acel incident, fiindcă se ia în considerare generalitatea formulării, nu particularitatea cauzei. El este o regulă după care musulmanii merg până în Ziua Învierii.

Obligația verificării

Verificarea este obligatorie când auzim despre un neam ori un grup că ar fi săvârșit ceva care îndreptățește lupta împotriva lor. Allah i-a poruncit conducătorului și celor cu putere de decizie să cerceteze situația acelor oameni: poate au o scuză ori poate ceea ce li se atribuie nu este adevărat. De aceea, Allah Preaînaltul spune:

Dacă un om nelegiuit vă aduce o veste³⁴

Coran 49:6 · Fragment coranic

Definiția omului nelegiuit potrivit Ahl al-Sunna

Fășiḡ înseamnă cel care iese din ascultarea de Allah.

În limbă, fiṣḡ înseamnă ieșirea din ascultarea de Allah.

Potrivit Ahl al-Sunna wa-l-Jamā'a, fășiḡ este cel care săvârșește un păcat major, în afară de asocierea cu Allah. El este numit nelegiuit, și-a pierdut integritatea cerută martorului, iar mărturia și vestea lui nu sunt acceptate.

³⁴ Sura al-Ḥujurāt, versetul 6.

El nu este necredincios, ci un credincios cu credință deficitară. Mărturia lui nu este acceptată și nu este socotit integru până când se căiește înaintea lui Allah, Cel Puternic și Măreț, pentru ceea ce a săvârșit. Atunci își redobândește integritatea. Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, spune:

﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ
 ج
 فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

*Pe cei care le acuză pe femeile caste, iar apoi nu aduc patru martori, biciuiți-i cu optzeci de lovituri și nu le mai primiți vreodată mărturia! Aceștia sunt cei nelegiuți, în afară de cei care se căiesc după aceea și se îndreaptă. Allah este Iertător, Îndurător.*³⁵

Coran 24:4–5

Grija învățaților pentru verificarea și acceptarea relatărilor

De aceea, învățații musulmanilor și specialiștii în transmitere nu acceptau o relatare decât de la cineva care îndeplinea condițiile de integritate, precizie și stăpânire a relatării. Nu acceptau relatarea unui om criticat pentru o deficiență ori a unuia a cărui stare nu era cunoscută. Aceasta făcea parte din verificarea relatărilor despre Trimisul lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace.

Aceasta este practica acestei comunități: verificarea transmițătorilor și a celor care aduc vești. Cel care aduce o veste

35 Sura al-Nūr, versetele 4–5.

poate fi un nelegiuit căruia nu-i pasă de adevăr, un necredincios care vrea să-i învrăjbească pe musulmani, un ipocrit ori chiar un om drept, dar cu înclinație spre grabă și zel puternic, care transmite înainte de a verifica. Datoria noastră este să verificăm vestea, chiar dacă cel care a adus-o este dintre oamenii dreți.

Aceasta privește ceea ce auzim despre grupuri de musulmani și despre triburi.

Același lucru se aplică și persoanelor. Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, spune:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَيْنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ ءَلَقَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ ۖ كَذَٰلِكَ كُنْتُمْ مِّن قَبْلُ ۚ فَمَنَ اللَّهُ عَلَيْكُم فَتَيْنُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾

*O, voi cei care credeți! Când porniți pe calea lui Allah, cercetați cu grijă și nu-i spuneți celui care vă adresează salutul de pace: „Tu nu ești credincios”, căutând câștigul trecător al vieții lumești! La Allah se află prăzi multe. Așa erați și voi mai înainte, iar Allah v-a dăruit harul Său. Cercetați, așadar, cu grijă! Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți.*³⁶

Coran 4:94

36 Sura al-Nisā', versetul 94.

Prilejul revelării cuvintelor „Când porniți pe calea lui Allah”

Prilejul revelării cuvintelor lui Allah Preaînaltul:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾

*O, voi cei care credeți! Când porniți pe calea lui Allah*³⁷

Coran 4:94 · Fragment coranic

a fost următorul: un grup de companioni a plecat la jihad și a întâlnit un păstor care își păștea mica turmă. Când i-a văzut, le-a spus: „*Pacea fie asupra voastră!*” Ei însă nu i-au acceptat salutul, l-au ucis și i-au luat turma, crezând că îi salutase numai pentru a se apăra, a-și salva viața și oile, nu pentru că ar fi fost musulman, ci ca paravan. Allah, Cel Slăvit și Preaînalt, i-a mustrat pentru aceasta și a spus:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾

*O, voi cei care credeți! Când porniți pe calea lui Allah*³⁸

Coran 4:94 · Fragment coranic

adică atunci când călătoriți pentru jihad:

﴿فَتَبَيَّنُوا﴾

*Cercetați cu grijă!*³⁹

Coran 4:94 · Fragment coranic

Adică verificați.

37 Sura al-Nisā', versetul 94.

38 Sura al-Nisā', versetul 94.

39 Sura al-Nisā', versetul 94.

﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَتَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامُ لَسْتَ مُؤْمِنًا﴾

Nu-i spuneți celui care vă adresează salutul de pace: „Tu nu ești credincios”⁴⁰

Coran 4:94 · Fragment coranic

De unde știți că nu este credincios, de vreme ce a arătat credință și Islam și a adresat salutul islamic? Datoria este să verificați și să nu vă grăbiți să-l judecați, spunând:

﴿لَسْتَ مُؤْمِنًا﴾

Tu nu ești credincios⁴¹

Coran 4:94 · Fragment coranic

De unde ați aflat că nu este credincios? I-ați despicat inima? Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, nu încuviințează o asemenea grabă nici măcar celor mai buni oameni de după profeți: companionilor, Allah să fie mulțumit de ei. Când s-au grăbit, Allah i-a muștrat.

40 Sura al-Nisā', versetul 94.

41 Sura al-Nisā', versetul 94.

O regulă: evitarea grabei și judecarea după ceea ce este vădit

Aceasta este o regulă pentru comunitate până la sosirea Ceasului: să nu se grăbească în lucruri și în judecăți și să nu judece că un om nu este musulman atunci când el arată Islamul. Cine știe? Allah este Cel care știe. Noi avem doar ceea ce este vădit. Cine ne arată binele, îl acceptăm de la el și încredințăm starea sa launtrică lui Allah, Cel Puternic și Măreț. De aceea, el — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — spune:

أمرت أن أقاتل الناس حتى يقولوا لا إله إلا الله، فإذا
قالوها عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحقها
وحسابهم على الله

Mi s-a poruncit să lupt cu oamenii până când spun: „Nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah.” Dacă o spun, îi ocrotesc de mine viețile și averile, în afară de ceea ce se cuvine de drept prin ea, iar socoteala lor Îi revine lui Allah.⁴²
Al-Bukhārī și Muslim

42 Al-Bukhārī, Jihadul și expedițiile, 2786; Muslim, Credința, 21; al-Tirmidhī, Credința, 2606; al-Nasā'ī, Interzicerea vărsării de sânge, 3971; Abū Dāwūd, Jihadul, 2640; Ibn Mājah, Încercările, 3928; Aḥmad, 1/11.

Despre cel care arată Islamul nu se judecă faptul că nu este musulman decât dacă devine vădit de la el un cuvânt sau o faptă care dovedește nevaliditatea Islamului său și presupune apostazia. S-a mai spus că versetul a fost revelat în legătură cu Usāma ibn Zayd — Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său. Usāma a urmărit un necredincios ca să-l ucidă. Când l-a ajuns, omul a spus: „Mărturisesc că nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah.” Însă Usāma — Allah să fie mulțumit de el — s-a grăbit și l-a ucis după ce rostise aceste cuvinte.

فلما عَلِمَ النبي صلى الله عليه وسلم بذلك أنكر عليه وشدد

الإنكار . وقال له : (أقتلته بعدما قال لا إله إلا

الله . .) وما زال يكررها فقال : يا رسول الله إنما قالها

يتستر بها أو يتقي بها السيف فقال له الرسول صلى الله

عليه وسلم : (هل شققت عن قلبه ؟) فما زال يكررها

ويقول : (أقتلته بعدما قال لا إله إلا الله ؟ وماذا

تفعل بلا إله إلا الله إذا جاءت يوم القيامة) فعند

ذلك ندم أسامة ندمًا شديدًا، وقال : تمنيت أني لم أكن

أسلمت قبل ذلك اليوم .

Când Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a aflat, l-a dezaprobat cu asprime: „L-ai ucis după ce a spus: «Nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah?»” A repetat mereu aceasta. Usāma a spus: „Trimis al lui

Allah, a spus-o numai ca să se apere ori să se ferească de sabie.” Trimisul i-a răspuns: „I-ai despicat inima?” A continuat să repete: „L-ai ucis după ce a spus: «Nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah»? Ce vei face cu aceste cuvinte când vor veni în Ziua Învierii?” Usāma s-a căit atunci foarte mult și a spus: „Mi-am dorit să nu fi intrat în Islam înaintea acelei zile.”⁴³

Relatarea despre Usāma ibn Zayd

Aceasta este o mare lecție pentru comunitate: să nu se grăbească până când verifică și adevărul îi devine limpede.

43 Al-Bukhārī, Prețul sângelui, 6478; Muslim, Credința, 96; Abū Dāwūd, Jihadul, 2643; Aḥmad, 5/207.

5 Ocrotirea vieții și a onoarei musulmanilor

صيانة الدماء والأعراض

Urmările grabei asupra vieții și onoarei oamenilor

Exemplul mării calomnii

Graba duce mereu la regret și la urmări nedorite. Așa stau lucrurile în privința vieților omenеști și, tot astfel, în privința onoarei musulmanilor: nu ne este îngăduit să ne grăbim să acceptăm zvonurile și veștile mincinoase.

De aceea, în incidentul mării calomnii, pe care Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, ni l-a povestit în Cartea Sa, atunci când ipocriții au învinuit-o pe ‘Â’ișa, mama credincioșilor — Allah să fie mulțumit de ea — de ceea ce Allah a declarat-o nevinovată, El a spus:

﴿لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ
خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ
شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ
الْكَاذِبُونَ﴾

*De ce, atunci când ați auzit aceasta, credincioșii și credincioasele nu au gândit bine despre ai lor și nu au spus: „Aceasta este o minciună vădită”? De ce nu au adus patru martori pentru ea? Dacă nu au adus martorii, aceia sunt mincinoșii înaintea lui Allah.*⁴⁴

Coran 24:12–13

44 Sura al-Nūr, versetele 12–13.

Până la cuvintele Sale:

﴿وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا
سُبْحَنَكَ هَذَا بُهْتَنٌ عَظِيمٌ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ
أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾

*De ce, atunci când ați auzit aceasta, nu ați spus: „Nu ni se cuvine să vorbim despre așa ceva. Slavă Ție! Aceasta este o calomnie cumplită”? Allah vă îndeamnă să nu mai reveniți vreodată la ceva asemănător, dacă sunteți credincioși.*⁴⁵

Coran 24:16–17

În privința musulmanului, punctul de plecare este integritatea și curățenia morală. Dacă cineva îl acuză de rău ori de desfrânare, nu ne grăbim să acceptăm, ci cercetăm cu cea mai mare grijă.

45 Sura al-Nūr, versetele 16–17.

Minciuna din povestea mării calomnii este cât se poate de vădită, fiindcă soția Profetului lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — nu poate avea o asemenea însușire. Allah nu alege pentru Profetul Său decât femei curate. Allah Preaînaltul spune:

^ط
 ﴿الْحَيِّثُ لِلْحَيِّثِ وَالْحَيُّونَ لِلْحَيِّثِ وَالطَّيِّبُ
 لِلطَّيِّبِ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبِ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ
 لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾

*Cele necurate sunt pentru cei necurați, iar cei necurați sunt pentru cele necurate; cele curate sunt pentru cei curați, iar cei curați sunt pentru cele curate. Aceștia sunt nevinovați de ceea ce spun aceia. Ei au parte de iertare și de o înzestrare generoasă.*⁴⁶

Coran 24:26

Minciuna este, așadar, vădită în această poveste. De aceea, Allah spune:

﴿لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ
 خَيْرًا﴾

*De ce, atunci când ați auzit aceasta, credincioșii și credincioasele nu au gândit bine despre ai lor?*⁴⁷

Coran 24:12 · Fragment coranic

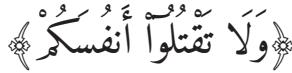
S-a spus că sensul este că sufletele credincioșilor sunt asemenea unui singur suflet. Dacă auzi un zvon despre fratele tău, privește-l

46 Sura al-Nūr, versetul 26.

47 Sura al-Nūr, versetul 12.

ca și cum ar fi despre tine, fiindcă musulmanii sunt o singură comunitate și un singur trup.

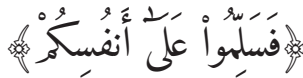
Așa cum Allah Preaînaltul spune:

*Nu vă ucideți pe voi înșivă!*⁴⁸

Coran 4:29 · Fragment coranic

Adică să nu vă ucideți unii pe alții. Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, mai spune:

*Salutați-vă pe voi înșivă!*⁴⁹

Coran 24:61 · Fragment coranic

Adică să vă salutați unii pe alții. El i-a socotit pe credincioși asemenea unui singur suflet. S-a mai spus — iar Allah știe mai bine — că, atunci când credinciosul aude un asemenea zvon, să îl raporteze la sine: ar accepta să se spună aceasta despre el? Ai accepta să-ți fie pătată onoarea și să fii învinuit pe nedrept? Tu nu accepți aceasta pentru tine; cum o accepți pentru ceilalți frați musulmani?

Așa stau lucrurile în privința onoarei musulmanilor: trebuie ocrotită. Zvonurile și veștile despre ea nu trebuie crezute fără verificare. Chiar dacă se dovedește că un musulman a săvârșit o faptă vinovată ori a căzut efectiv într-o fărădelege, trebuie să i se acopere greșeala și să nu fie răspândită printre oameni, fiindcă musulmanii sunt ca un singur trup. Cum ar fi, atunci, când vestea este în întregime minciună și calomnie?

A treia cauză a dezbinării

Defăimarea musulmanului și bănuiala rea despre el
În al treilea rând, defăimarea musulmanului, chiar și atunci când nu ajunge la gravitatea mării calomnii, nu este îngăduită.

⁴⁸ Sura al-Nisā', versetul 29.

⁴⁹ Sura al-Nūr, versetul 61.

Nu este îngăduită nici bănuiala rea despre musulman. Allah Preaînaltul spune:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن
يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ
خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْهَوْا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَبِ
بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا
مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبِ
بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا
فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ﴾

O, voi cei care credeți! Un neam să nu-și bată joc de alt neam: s-ar putea ca aceia să fie mai buni decât ei. Nici femeile să nu-și bată joc de alte femei: s-ar putea ca acelea să fie mai bune decât ele. Nu vă ocărâți unii pe alții și nu vă strigați cu porecle jignitoare! Cât de rău este numele de nelegiuire după credință! Cei care nu se căiesc sunt cei nedrepti. O, voi cei care credeți! Feriți-vă de multe bănuieli, căci unele bănuieli sunt păcat. Nu vă spionați și nu vă bârfiți unii pe alții! I-ar plăcea vreunuia dintre

*voi să mănânce carnea fratelui său mort? Ați urî aceasta.
Temeți-vă de Allah! Allah primește căința și este Îndurător.*⁵⁰
Coran 49:11–12

Toate acestea interzic defăimarea musulmanilor și ascultarea celor care îi defăimează prin bârfă, prin vorbe care seamănă vrajbă ori prin alte mijloace. De aceea, Allah, Cel Slăvit și Preaînalt, a interzis bârfa și a spus:

﴿وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا﴾

*Nu vă bârfiți unii pe alții!*⁵¹
Coran 49:12 · Fragment coranic

Definiția bârfei

Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a lămurit ce este bârfa, spunând:

50 Sura al-Ĥujurāt, versetele 11–12.

51 Sura al-Ĥujurāt, versetul 12.

أتدرون ما الغيبة؟ قالوا: الله ورسوله أعلم، قال: ذكرك أخاك بما يكره، قيل: أفرأيت إن كان في أخي ما أقول؟ قال: إن كان فيه ما تقول فقد اغتبته، وإن لم يكن فيه فقد بهته

„Știți ce este bârfa?” Ei au răspuns: „Allah și Trimisul Său știu mai bine.” El a spus: „Să-l pomenești pe fratele tău cu ceea ce lui îi displace.” A fost întrebat: „Dar dacă fratele meu are ceea ce spun?” El a răspuns: „Dacă are ceea ce spui, l-ai bârfit; dacă nu are, l-ai calomniat.”⁵²

Muslim, vol. 6, partea 16, p. 142, comentariul lui al-Nawawī; Aḥmad, al-Musnad, 12/7146, ediția Shākir; al-Tirmidhī, 4/1934, care a spus: „Hadith bun și autentic”; Abū Dāwūd, 5/4874.

Definiția răspândirii vorbelor pentru a stârni vrajbă

Namīma înseamnă transmiterea vorbelor între oameni cu scopul de a-i învrăjbi. Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, spune:

﴿وَلَا تَطْعُ كُلَّ حَلَّافٍ مِّمَّيْنِ هَمَّازٍ مَّشَاءٍ بَنِيمٍ﴾

Nu asculta de niciun jurător disprețuit, defăimător care umblă cu vorbe ca să stârnească vrajbă!⁵³

Coran 68:10–11

52 Muslim, Bunătatea, legăturile și buna purtare, 2589; al-Tirmidhī, Bunătatea și legăturile, 1934; Abū Dāwūd, Buna purtare, 4874; Aḥmad, 2/458; al-Dārimī, Înduioșarea inimilor, 2714.

53 Sura al-Qalam, versetele 10–11.

Mai grav decât toate acestea este cazul celui care umblă între studenții în știința religioasă și între predicatori pentru a le strica relațiile, a împrăștiia comunitatea musulmană și a-i face să se urască unii pe alții. Cel care face aceasta este un răspânditor de vorbe care seamănă vrajbă. Allah a interzis să fie crezut și ascultat, chiar dacă se jură:

﴿وَلَا تُطْعَ كُلَّ حَلَّافٍ مِّمِّينَ هَمَّازٍ مَّشَّاءٍ مِّنْمِ﴾

*Nu asculta de niciun jurător disprețuit, defăimător care umblă cu vorbe ca să stârnească vrajbă!*⁵⁴

Coran 68:10–11

Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a spus:

لا يدخل الجنة نمام

*Nu va intra în Paradis cel care răspândește vorbe pentru a stârni vrajbă.*⁵⁵

Muslim, vol. 1, partea 2, p. 112, comentariul lui al-Nawawī; Aḥmad, al-Musnad, 5/396, 339, 406.

Efectele și pagubele răspândirii vorbelor

Într-o relatare se spune că cel care răspândește vorbe strică într-un ceas ceea ce vrăjitorul strică într-un an. Răspândirea vorbelor ține de vrăjitorie, fiindcă vrăjitoria strică legăturile și provoacă dușmănie între oameni, după cum Allah Preaînaltul spune:

﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾

*Ei învață de la cei doi ceea ce îi desparte pe soț și pe soția sa.*⁵⁶

Coran 2:102 · Fragment coranic

54 Sura al-Qalam, versetele 10–11.

55 Al-Bukhārī, Buna purtare, 5709; Muslim, Credința, 105; al-Tirmidhī, Bunătatea și legăturile, 2026; Abū Dāwūd, Buna purtare, 4871; Aḥmad, 5/391.

56 Sura al-Baqara, versetul 102.

Adică vrăjitoria. Ea desparte inimile și stârnește ură. La fel, răspândirea vorbelor poate fi mai gravă decât vrăjitoria. Din pricina unui astfel de om se pot isca războaie cumplite; musulmanii se pot dezbină și urî, vecinii pot rupe legăturile și chiar membrii aceleiași case pot ajunge să se urască și să se despartă.

Trebuie să ne temem de Allah, Cel Puternic și Măreț, și să ne ferim de cei care răspândesc astfel de vorbe. Trecând pe lângă două morminte, el — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a spus:

إنهما ليعذبان وما يعذبان في كبير بل إنه كبير، أما
أحدهما فكان يمشي بالنميمة وأما الآخر فكان لا يستبرئ
من بوله

*Ei sunt pedepsiți și nu sunt pedepsiți pentru ceva socotit mare — ba da, este mare! Unul dintre ei umbla cu vorbe care seamănă vrajbă, iar celălalt nu se ferea de propria urină.*⁵⁷

Al-Bukhārī, 1/216, 218; Muslim, vol. 1, partea 3, p. 200, comentariul lui al-Nawawī.

Trimisul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a spus:

لا يدخل الجنة فنام

*Nu va intra în Paradis cel care răspândește vorbe pentru a stârni vrajbă.*⁵⁸

Relatarea citată anterior

57 Al-Bukhārī, Abluțiunea, 215; Muslim, Purificarea, 292; al-Tirmidhī, Purificarea, 70; al-Nasā'ī, Însmormântările, 2068; Abū Dāwūd, Purificarea, 20; Ibn Mājah, Purificarea și practicile ei, 347; Aḥmad, 1/225; al-Dārimī, Purificarea, 739.

58 Al-Bukhārī, Buna purtare, 5709; Muslim, Credința, 105; al-Tirmidhī, Bunătatea și legăturile, 2026; Abū Dāwūd, Buna purtare, 4871; Aḥmad, 5/391.

Într-o altă versiune:

لا يدخل الجنة قتات

*Nu va intra în Paradis un qattāt.*⁵⁹

Al-Bukhārī, 4/5650; Muslim, vol. 1, partea 2, pp. 112–113, comentariul lui al-Nawawī.

Qattāt este cel care răspândește vorbe pentru a stârni vrajbă. Allah Preaînaltul spune:

﴿وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا﴾

*Nu vă bârfiți unii pe alții!*⁶⁰

Coran 49:12 · Fragment coranic

Toate acestea urmăresc păstrarea bunei stări a comunității și a musulmanilor și împiedicarea dezbinării lor. Batjocura, defăimarea, ocara, poreclele jignitoare, bănuiala rea despre musulmani, cercetarea fără drept a lucrurilor lor ascunse și bârfa sunt rele sociale care dezbină comunitatea musulmanilor. Allah ne-a poruncit să fim uniți și să ne ținem de frânghia Sa.

59 Al-Bukhārī, Buna purtare, 5709; Muslim, Credința, 105; al-Tirmidhī, Bunătatea și legăturile, 2026; Abū Dāwūd, Buna purtare, 4871; Aḥmad, 5/389.

60 Sura al-Ḥujurāt, versetul 12.

Ruperea legăturilor și apărarea onoarei fratelui

التَّاجِرِينَ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ

A patra cauză a dezbinării

Ruperea legăturilor între musulmani

Hajr înseamnă părăsire și îndepărtare: un om se îndepărtează de altul, nu-i mai vorbește și rupe legătura cu el.

Când este îngăduită ruperea legăturii și când nu este îngăduită?

Regula privind necredinciosul și asociatorul

1 — Necredinciosul și asociatorul sunt părăsiți cu totul, după cum Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, spune:

﴿وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا﴾

*Îndepărtează-te de ei într-un chip frumos!*⁶¹

Coran 73:10 · Fragment coranic

El mai spune:

﴿وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ﴾

*De întinare îndepărtează-te!*⁶²

Coran 74:5

Îtinarea înseamnă idolii și oamenii lor. Allah i-a poruncit Profetului Său să se îndepărteze de idoli și de cei care îi slujesc și îi adoră, părăsindu-i. Necredinciosul și asociatorul sunt părăsiți cu

61 Sura al-Muzzammil, versetul 10.

62 Sura al-Muddaththir, versetul 5.

totul, până când acceptă Islamul și intră în religia lui Allah, Cel Puternic și Măreț.

Regula privind musulmanul păcătos

2 — Dacă musulmanul săvârșește un păcat major, sfatul nu-i folosește și el continuă în păcat, iar ruperea legăturii îi poate fi leac și există speranța că se va căi, atunci legătura cu el se întrerupe. Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a întrerupt legătura cu unii dintre companionii săi: cu cei trei care rămăseseră în urmă. I-a părăsit cincizeci de nopți și le-a poruncit oamenilor să nu aibă legături cu ei, până când Allah le-a primit căința. Allah Preaînaltul spune:

﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ
الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُوا أَنَّ لَا
مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْوَّابِلُ الرَّحِيمُ﴾

*Și celor trei a căror judecată fusese amânată, până când pământul, cu toată întinderea lui, li s-a părut strâmt, iar sufletele lor li s-au strâmtorat și au înțeles că nu există scăpare de Allah decât la El; apoi El S-a întors către ei, pentru ca ei să se căiască. Allah este Cel care primește căința, Îndurătorul.*⁶³

Coran 9:118

Dacă întreruperea legăturii cu păcătosul aduce un folos mai mare — să se căiască, să-i fie rușine și să se lase de păcate —, ea este cerută.

63 Sura al-Tawba, versetul 118.

Dacă însă ruperea legăturii nu face decât să-i sporească răul și păcatul, atunci nu este îngăduită. Se continuă sfătuirea și șederea cu el, poate că Allah îl va călăuzi ori măcar îi va micșora răul.

Ruperea legăturii cu un credincios statornic

3 — Ruperea legăturii cu un credincios statornic, care nu a săvârșit un păcat, este interzisă. De aceea, Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a oprit întoarcerea spatelui și ruperea relațiilor, spunând:

لا تحاسدوا، ولا تقاطعوا، ولا تدابروا، وكونوا عباد الله
إخوانا، ولا يحل لمسلم أن يهجر أخاه فوق ثلاث

Nu vă invidiați, nu rupeți legăturile și nu vă întoarceți spatele! Fiți, robi ai lui Allah, frați! Nu-i este îngăduit unui musulman să întrerupă legătura cu fratele său mai mult de trei zile.⁶⁴

Al-Bukhārī, 4/6065, 6076; Muslim, vol. 6, partea 16, p. 115, comentariul lui al-Nawawī.

Adică, dacă nu se poate altfel, cel mult trei zile. Mai mult nu este îngăduit atunci când ruptura privește lucruri lumești: cineva te-a nedreptățit, ți-a luat ceva din avere ori te-a vătămat într-o chestiune lumească și te-ai supărat pe el. Ceea ce se cuvine este să răspunzi prin ceea ce este mai bun. Dacă nu se poate altfel, te îndepărtezi cel mult trei zile; după aceea îți este interzis să continui mai mult, fiindcă este musulman.

Așadar, există o îndepărtare permanentă: cea de asociator.

Există o îndepărtare după măsura nevoii: cea de păcătos, până când se căiește. Și există o îndepărtare neîngăduită: de musulman, din pricina unui lucru lumesc. Musulmanilor li se cere unitate, cooperare în bine și în teama de Allah și apropiere în lucrurile bune.

⁶⁴ Al-Bukhārī, Buna purtare, 5718; Muslim, Bunătatea, legăturile și buna purtare, 2559; al-Tirmidhī, Bunătatea și legăturile, 1935; Abū Dāwūd, Buna purtare, 4910; Aḥmad, 3/225; Mālik, al-Jāmi‘, 1683.

Ruperea legăturilor apare din pricina diavolilor dintre djinni și dintre oameni. Ei o provoacă între musulmani pentru a le împrăștia comunitatea și a le dezbină rândurile.

Întâmplări din viața Profetului care cuprind lecții și învățăminte

Apărarea onoarei musulmanului: povestea lui Ka'b ibn Mālīk și rămânerea sa în urmă la Tabūk

حصلت في عهد النبي صلى الله عليه وسلم بعض
الحوادث فيها عبرة وذلك أن النبي صلى الله عليه وسلم
لما كان في غزوة تبوك وتخلف كعب بن مالك - رضي
الله عنه - سأل عنه النبي صلى الله عليه وسلم لما بلغ
تبوك فقال رجل : يا رسول الله حبسه براده والنظر في
عطفه أو غير ذلك من الكلمات التي فيها تجريح لهذا
الصحابي فقام رجل من المسلمين وقال منكراً على هذا :
بئس ما قلت . والله يا رسول الله، ما علمنا عليه إلا
خيراً .

În vremea Profetului — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — s-au petrecut întâmplări care cuprind învățăminte. Când Profetul se afla în expediția de la Tabūk, iar Ka'b ibn Mālīk — Allah să fie mulțumit de el — rămăsese în urmă, Profetul a întrebat despre el după ce a ajuns la Tabūk. Un

om a spus: „Trimis al lui Allah, cele două mantii și privitul cu mândrie la ele l-au ținut pe loc”, ori alte cuvinte care îl ponegreau pe acest companion. Un musulman s-a ridicat, dezaprobandu-l: „Rău ai vorbit! Pe Allah, Trimis al lui Allah, nu știm despre el decât bine.”⁶⁵

Relatarea despre Ka'b ibn Mālīk

Acest om a apărât onoarea fratelui său și a luat partea lui, iar Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — l-a încuviințat. Astfel trebuie să-și apere musulmanul onoarea fratelui și să-i ia partea.

Aceasta este o atitudine vrednică de cinste. Dacă musulmanii ar proceda astfel și ar apăra onoarea fraților lor, cei care răspândesc vorbe pentru a stârni vrajbă și cei care pândesc prilejuri să semene rău și dușmănie între oameni ar fi opriți.

Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a apărât onoarea celui care spune „Nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah”, căutând Fața lui Allah.

65 Al-Bukhārī, Expedițiile, 4156; Muslim, Căința, 2769; al-Tirmidhī, Comentariul Coranului, 3102; al-Nasā'ī, Moscheile, 731; Aḥmad, 6/390.

وحادثة أخرى وهي : أن النبي صلى الله عليه وسلم
 خرج لزيارة بعض أصحابه ومعه جماعة من أكابر
 الصحابة فلما جلسوا عند المزور قال النبي صلى الله عليه
 وسلم : أين فلان ؟ فقال بعض الحاضرين : إنه منافق
 لا يحب الله ورسوله . فقال النبي صلى الله عليه وسلم :
 (إن الله حرم على النار من قال لا إله إلا الله يبتغي
 بذلك وجه الله) .

O altă întâmplare: Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a ieșit să viziteze unul dintre companionii săi, însoțit de un grup dintre companionii de seamă. După ce s-au așezat la cel vizitat, Profetul a întrebat: „Unde este cutare?” Unul dintre cei prezenți a spus: „Este un ipocrit care nu-L iubește pe Allah și nici pe Trimisul Său.” Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a spus: „Allah a oprit Focul de la cel care spune «Nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah», căutând prin aceasta Fața lui Allah.”⁶⁶

Al-Bukhārī, vol. 1, nr. 425, 1186; Muslim, vol. 2, partea 5, p. 159, comentariul lui al-Nawawī.

Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a apărât onoarea aceluia companion, fiindcă el mărturisește că nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah și

⁶⁶ Al-Bukhārī, Rugăciunea de vineri, 1130; Muslim, Moscheile și locurile de rugăciune, 33.

caută prin aceasta Fața lui Allah. Nu a spus-o cu ipocrizie, ci cu adevăr și sinceritate. Allah a interzis ca Focul să-l atingă. Nimănui nu-i este îngăduit să vorbească împotriva unui musulman aflat în această stare.

O altă întâmplare:

وهي : أنه جيء برجل يشرب الخمر فأمر النبي صلى الله عليه وسلم بجلده وإقامة الحد عليه وتكرر هذا منه حتى قال رجل من الحاضرين : اللهم العنه، ما أكثر ما يؤتى به . فقال النبي صلى الله عليه وسلم منكراً عليه : (لا تلعه، فوالله ما علمت أنه يحب الله ورسوله) .

A fost adus un om care bea vin, iar Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a poruncit să fie biciuit și să i se aplice pedeapsa prescrisă. Omul a repetat fapta, până când unul dintre cei prezenți a spus: „O, Allah, blestemă-l! Cât de des este adus!” Profetul l-a dezaprobat și a spus: „Nu-l blestema! Pe Allah, din câte știu, el Îl iubește pe Allah și pe Trimisul Său.”⁶⁷ Al-Bukhārī, 4/6780; al-Baghawī, Sharḥ al-Sunna, 10/2606, p. 336.

Adică este credincios, chiar dacă a săvârșit un păcat major. În el există credință. Credinciosul are statutul și cinstea sa; nimănui nu-i este îngăduit să-l atace, chiar dacă este păcătos.

Toate acestea sunt lecții care îl învață pe musulman să respecte onoarea fraților săi musulmani.

67 Al-Bukhārī, Pedepsele prescrise, 6398.

Respectarea învățaților

احترام العلماء

Versete din Cartea lui Allah care arată primejdia atacării învățaților

Voi citiți aceste două versete, cuvintele lui Allah Preaînaltul:

﴿وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ ۚ قُلْ أَبِاللَّهِ
وَأَيْتِهِ ۖ وَرَسُولِهِ ۖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ لَا تَعْتَدِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ
بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾

Dacă îi întrebi, vor spune: „Noi doar discutăm și ne jucam.”

Spune: „De Allah, de versetele Sale și de Trimisul Său vă băteți joc?” Nu vă mai scuzați! Ați căzut în necredință după credința voastră.⁶⁸

Coran 9:65–66 · Fragment coranic

⁶⁸ Sura al-Tawba, versetele 65–66.

Știți în legătură cu cine au fost revelate? Cu un grup care râdea de Trimisul lui Allah și de companionii lui — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace. Îi luau în râs și îi defăimau, spunând: „*N-am văzut oameni asemenea recitatorilor noștri: mai lacomi la mâncare, mai mincinoși la vorbă și mai lași la întâlnirea cu dușmanul.*” Se refereau la Trimisul lui Allah și la companionii lui. Allah a revelat cele două versete. Ei au venit să se scuze înaintea Trimisului, spunând că nu intenționaseră ceea ce rostiseră, ci voiseră doar să glumească și să treacă timpul călătoriei, după cum Allah a relatat despre ei:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ﴾

*Dacă îi întrebi, vor spune: „Noi doar discutăm și ne jucăm.”*⁶⁹

Coran 9:65 · Fragment coranic

Allah, Cel Slăvit și Preaînalt, le-a răspuns:

﴿قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ﴾

*Spune: „De Allah, de versetele Sale și de Trimisul Său vă băteți joc?”*⁷⁰

Coran 9:65 · Fragment coranic

69 Sura al-Tawba, versetul 65.

70 Sura al-Tawba, versetul 65.

Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, mai spune:

﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ
وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ وَإِذَا أُنْقِلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا
فَكِهِينَ﴾

Cei nelegiuiți râdeau de cei care credeau. Când treceau pe lângă ei, își făceau semne din ochi, iar când se întorceau la familiile lor, se întorceau amuzându-se.⁷¹

Coran 83:29–31

Allah Preaînaltul mai spune:

﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾

Vai fiecăruia defăimător și bârfitor!⁷²

Coran 104:1

71 Sura al-Muțaffifin, versetele 29–31.

72 Sura al-Humaza, versetul 1.

Așadar, musulmanul are un drept asupra fratelui său musulman și are cinste înaintea lui Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul. De aceea, el — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — spune:

إِنْ دِمَاءُكُمْ وَأَمْوَالُكُمْ وَأَعْرَاضُكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ كَحَرَمَةِ
يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا، أَلَا هَلْ بَلَغْتُ،
اللَّهُمَّ فَاشْهَدْ

*Viețile voastre, averile voastre și onoarea voastră sunt inviolabile între voi, precum este sfântă această zi a voastră, în această lună a voastră și în acest ținut al vostru. Oare am transmis? O, Allah, fii martor!*⁷³

Al-Bukhārī, vol. 1, nr. 1739, 1741; Muslim, vol. 4, partea 11, pp. 169–170.

Din toate acestea rezultă că musulmanii trebuie să fie o singură comunitate, să aibă o singură sursă și o singură conducere, așa cum sunt uniți pe o singură credință: adorarea numai a lui Allah, Cel Puternic și Măreț, fără niciun asociat. Aceasta este comunitatea musulmanilor. Dacă se strecoară în ea un defect, ura și ruperea legăturilor ori dacă în mijlocul ei se află ipocriți, situația este foarte primejdioasă.

Măreția poziției învățaților și primejdia atacării onoarei lor

Cu atât mai mult cu cât, în vremea noastră, auzim oameni atacând onoarea învățaților și învinuindu-i de prostie, ignoranță, neînțelegerea lucrurilor și necunoașterea realității, după cum spun ei. Aceasta este o chestiune primejdioasă.

73 Al-Bukhārī, Pelerinajul, 1652; Aḥmad, 1/230.

Dacă se pierde încrederea în învățații musulmanilor, cine conduce comunitatea islamică? Cui îi vor fi încredințate întrebările religioase și judecățile? Cred că aceasta este o uneltire a dușmanilor noștri, prin care au fost amăgiți mulți dintre cei care nu înțeleg lucrurile ori au un zel puternic și entuziasm, dar fără știință. Au luat-o drept zel și grijă pentru musulmani, însă nu așa trebuie să stea lucrurile. Ceea ce are comunitatea mai de preț sunt învățații. Nu este îngăduit să-i defăimăm, să-i acuzăm de ignoranță, prostie ori compromisuri făcute în religie sau să-i numim „*învățații sultanilor*” ori altfel. Aceasta este o mare primejdie, robi ai lui Allah! Să ne temem de Allah în această privință și să ne ferim de ea! Poetul spune:

علماء الدين يا ملح البلد ما يصلح الزاد إذا الملح فسد

O, învățați ai religiei, voi, sarea țării! Cum să mai fie bună hrana dacă sarea s-a stricat?

Vers citat de autor

Felul corect de a ne purta cu învățații când socotim că au greșit

Da, eu nu spun că învățații sunt feriți de greșeală și că nu greșesc. Lipsa greșelii aparține Cărții lui Allah și Sunnei Trimisului Său — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace. Învățații greșesc, dar leacul nu este să-i discredităm public și să-i facem ținte în adunări, ori chiar de la unele amvoane și în unele lecții. Aceasta nu este nicidecum îngăduit. Chiar dacă un învățat are o scăpare ori o greșeală, îndreptarea ei se face pe altă cale. Allah Preaînaltul spune:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ﴾^ج

*Cei cărora le place ca desfrânarea să se răspândească printre credincioși vor avea parte de o pedeapsă dureroasă în această lume și în Viața de Apoi. Allah știe, iar voi nu știți.*⁷⁴

Coran 24:19

Îi cerem lui Allah ocrotire și siguranță. Trebuie să fim atenți la aceasta și să ne respectăm unii pe alții, mai ales pe învățați. Învățații sunt moștenitorii profeților, oricare ar fi lipsurile lor.

Urmările pierderii învățaților

Știți care este efectul pierderii învățaților și ce decurge din ea?

ثَبَّتَ فِي الْحَدِيثِ الصَّحِيحِ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
أَنَّهُ قَالَ : كَانَ فَيَمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ قَتَلَ تِسْعًا

⁷⁴ Sura al-Nūr, versetul 19.

وتسعين نفساً، فجاء يطلب من يفتيه هل له توبة ؟
 وجواب هذا السؤال لا يقدر عليه إلا عالم . لكنهم
 دلّوه على عابد مجتهد في العبادة والورع والزهد لكنه
 جاهل فتعاضم الأمر وقال : ليس لك توبة، فقتله
 الرجل فكمل به المئة . ثم سأل عن عالم فدلوه عليه
 فسأله، إنه قتل مائة نفس فهل له من توبة ؟ !

*S-a transmis într-un hadith autentic de la Profet — Allah să-l
 binecuvânteze și să-i dăruiască pace — că a spus: printre cei de
 dinaintea voastră a fost un om care ucisesse nouăzeci și nouă de
 suflete. El a venit să caute pe cineva care să-i dea un răspuns
 religios: se mai putea căi? Numai un învățat poate răspunde la o
 asemenea întrebare. Însă oamenii l-au îndrumat către un om
 foarte sânguincios în adorare, scrupulos și ascet, dar ignorant.
 Acestuia fapta i s-a părut prea gravă și a spus: „Nu mai ai
 căință.” Omul l-a ucis și astfel a întregit o sută. Apoi a întrebat
 despre un învățat și a fost îndrumat către el. L-a întrebat: ucisesse
 o sută de suflete; mai putea avea căință?*

Relatarea despre omul care ucisesse o sută de suflete

قال له : نعم ومن يحول بينك وبين التوبة ؟ !

El i-a spus: „Da! Cine s-ar putea pune între tine și căință?”

Continuarea relatării

ولكن أرضك أرض سوء فاذهب إلى أرض كذا
وكذا، فإن فيها أناساً يعبدون الله فاعبد الله معهم ولا
ترجع إلى أرضك .

„Dar ținutul tău este un ținut rău. Mergi în cutare ținut: acolo sunt oameni care Îl adoră pe Allah. Adoră-L împreună cu ei și nu te întoarce în ținutul tău.”

Continuarea relatării

تاب الرجل وخرج مهاجراً إلى الأرض الطيبة وحضرته
الوفاة وهو في الطريق فاختصمت فيه ملائكة الرحمة
وملائكة العذاب . فأنزل الله إليهم ملكاً في صورة آدمي
ليحكم بينهم فقال : قيسوا ما بين البلدين فوجدوه إلى
البلدة الطيبة أقرب بشبر فقبضته ملائكة الرحمة .

Omul s-a căit și a plecat, emigrând spre ținutul cel bun. Moartea l-a ajuns pe drum. Îngerii îndurării și îngerii pedepsei s-au disputat pentru el. Allah le-a trimis un înger cu înfățișare omenească pentru a judeca între ei. Acesta a spus: „Măsurați distanța dintre cele două ținuturi.” Au constatat că se afla mai aproape de ținutul cel bun cu o palmă, iar îngerii îndurării i-au luat sufletul.⁷⁵

Continuarea relatării

75 Al-Bukhārī, Relatările despre profeți, 3283; Muslim, Căința, 2766; Ibn Mājah, Prețul sângelui, 2626; Aḥmad, 3/20.

وفي - رواية أخرى - أنه لما حضرته الوفاة نأى بصدرة
إلى الأرض الطيبة لما عجز عن المشي برجليه صار ينوء
بصدرة وذلك بسبب الحرص وصدق التوبة .

*Într-o altă versiune: când l-a ajuns moartea, și-a îndreptat
pieptul spre ținutul cel bun. Când nu a mai putut merge pe
picioare, a început să înainteze cu pieptul, din dorință arzătoare
și din sinceritatea căinței.*⁷⁶

O altă versiune a relatării

Aceasta s-a datorat învățatului și răspunsului său corect,
întemeiat pe știință. Gândiți-vă: dacă omul ar fi rămas la
răspunsul aceluia adorator ignorant, ar fi continuat să ucidă
oameni și poate ar fi murit fără căință, din pricina răspunsului
greșit.

La fel, în neamul lui Nūḥ: atunci când au fost făcute imaginile
și așezate în locurile de adunare, învățații erau încă prezenți și
imaginile nu au fost adorate, fiindcă învățații opreau adorarea
altcuiva în afară de Allah. Când învățații au murit și știința s-a
pierdut, diavolul a venit și i-a stăpânit pe ignoranți, spunându-le:
„Părinții voștri nu au așezat aceste imagini decât ca să li se dea
ploaie prin ele și ca să le adore.”

Atunci le-au adorat și astfel a apărut asocierea pe pământ.
Toate acestea s-au datorat pierderii științei și morții învățaților.

⁷⁶ Muslim, Căința, 2766.

Starea comunității când își pierde învățații

Într-un hadith autentic, Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a spus:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ هَذَا الْعِلْمَ أَنْتَزَاعًا يَنْتَزِعُهُ مِنَ النَّاسِ،
وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعِلْمَ بِمَوْتِ الْعُلَمَاءِ حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ عَالِمًا
اتَّخَذَ النَّاسُ رُؤْسَاءَ جَهَالًا فَسْئَلُوا فَأُفْتُوا بِغَيْرِ عِلْمٍ فَضَلُّوا
وَأَضَلُّوا

*Allah nu ia această știință smulgând-o din oameni, ci o ia prin moartea învățaților. Când nu mai rămâne niciun învățat, oamenii își iau conducători ignoranți. Aceștia sunt întrebați și dau răspunsuri religioase fără știință, astfel încât rătăcesc și îi rătăcesc pe alții.*⁷⁷

Al-Bukhārī, 1/100, p. 53; Muslim, vol. 6, partea 16, pp. 223–225, comentariul lui al-Nawawī.

Gândiți-vă ce s-ar întâmpla dacă această comunitate și-ar pierde învățații!

Cei care îi iau în răs pe învățați vor să lipsească comunitatea de ei. Chiar dacă sunt încă prezenți pe pământ, odată ce li s-a luat încrederea, ei au fost pierduți. Nu există putere și nici forță decât prin Allah.

⁷⁷ Al-Bukhārī, Știința, 100; Muslim, Știința, 2673; al-Tirmidhī, Știința, 2652; Ibn Mājah, Introducerea, 52; Aḥmad, 2/162; al-Dārimī, Introducerea, 239.

Oamenii cultivați și cei entuziaști nu îi înlocuiesc pe învățați

Prezența oamenilor cultivați și a predicatorilor entuziaști nu poate înlocui învățații comunității. Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a vestit:

أنه في آخر الزمان يكثر القراء ويقل الفقهاء

La sfârșitul vremurilor, recitatorii se vor înmulți, iar cunoscătorii religiei se vor împuțina.

Relatarea citată de autor

Al-Ḥākim a transmis-o în al-Mustadrak și a spus: „Acest *hadith* are un lanț autentic, iar cei doi nu l-au inclus în culegerile lor.” A se vedea vol. 4, nr. 8412, p. 504, Dār al-Kutub al-‘Ilmiyya, 1411 h.; al-Haythamī, al-Majma‘, 1/187; Ibn ‘Abd al-Barr, Jāmi‘ bayān al-‘ilm wa-faḍlihi, 1, p. 156. Aceștia sunt recitatori, nu cunoscători ai religiei. A le da numele de învățați înseamnă a-l folosi unde nu se cuvine. Contează realitățile, nu titlurile. Mulți vorbesc frumos și îi atrag pe oamenii de rând, dar nu sunt cunoscători ai religiei.

Ceea ce îi dă în vileag este apariția unei situații noi, pentru care trebuie cunoscută hotărârea Legii religioase. Atunci înțelegerea predicatorilor și a celor entuziaști se dovedește neputincioasă, iar rolul învățaților devine vădit. Să fim atenți la aceasta, să le dăm învățaților noștri dreptul lor, să le recunoaștem valoarea și meritul și să-l așezăm pe fiecare în locul care i se cuvine.

Îi cer lui Allah să ne arate adevărul drept adevăr și să ne dăruiască urmarea lui, să ne arate falsul drept fals și să ne dăruiască evitarea lui și să nu-l lase să ni se înfățișeze neclar, încât să rătăcim. Allah este Cel care dă reușita în atingerea adevărului. Allah să reverse binecuvântare, pace și binefacere asupra Profetului nostru Muḥammad, asupra familiei și a tuturor companionilor săi.

Surse și referințe

قائمة المصادر والمراجع

Lista este ordonată după prima menționare a surselor în lucrare.

Coranul cel Nobil (al-Qur'ān al-karīm).

Al-Radd 'alā al-Jahmiyya.

Tafsīr al-Qur'ān al-‘azīm, de Ibn Kathīr.

Asbāb al-nuzūl, de imamul al-Wāḥidī al-Nīsābūrī.

Ṣaḥīḥ Muslim, cu comentariul lui al-Nawawī.

Ṣaḥīḥ al-Bukhārī.

Sunan Abī Dāwūd.

Sunan al-Nasā'ī.

Musnad al-imām Aḥmad.

Ṣaḥīḥ Ibn Ḥibbān.

Muwaṭṭa' al-imām Mālik.

Al-Mustadrak, de al-Ḥākim.

Sunan al-Dārimī, ediție îngrijită de Khālīd al-‘Alamī și Fu'ād Zamarlī.

Sunan Ibn Mājah.

Tafsīr Ibn Abī Ḥātim.

Zād al-masīr, de Ibn al-Jawzī.

Maḥāsin al-ta'wīl, de învățatul Muḥammad Jamāl al-Dīn al-Qāsimī.

Asbāb al-nuzūl, de al-Wāḥidī al-Nīsābūrī, Dār al-Qibla, 1407 h.

Majma' al-zawā'id, de al-Haythamī.

Sunan al-Tirmidhī.

Al-Durr al-manthūr, de al-Suyūṭī.

Majma' al-zawā'id, de al-Haythamī.

Jāmi' bayān al-‘ilm wa-faḍlihi, de Ibn ‘Abd al-Barr.

Sharḥ al-Sunna, de al-Baghawī.

Indice

Allah	1–12, 14–30, 32–34, 36–63
bârfa	41–42, 45
căința	41, 47
Coranul	8, 64
dezbinarea	16, 20
Ibn Mas‘ūd	4
învățații	24, 28, 57–58, 61–63
Ka‘b ibn Mālīk	49–50
mărturia	28
namīma	42
nelegiuit	26–29
Nūḥ	61
Sunna	8–9, 11–12, 16, 19–21, 23, 27–28, 64
Tabūk	49–50
taqwā	3–4
unitatea	17–19, 24
Usāma	33–34
verificarea	27–29
‘Ā’iṣa	36

Wujūb al-tathabbūt min al-akhbār wa-iḥtirām al-‘ulamā’

Verificarea știrilor și respectarea învățaților

O lucrare despre verificarea veștilor, ocrotirea vieții și a onoarei musulmanilor, păstrarea unității și respectarea învățaților. Autorul explică versete și relatări profetice și amintește întâmplări din viața companionilor.

Autor: Șālih ibn Fawzān ibn ‘Abd Allāh al-Fawzān

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro